

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9903 af 14/11/2014 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 63-14 om hjælpemiddel - elektroder til dropfodsstimulator - driftsudgift

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2013-2140-61052

Ankestyrelsens principafgørelse 63-14 om hjælpemiddel - elektroder til dropfodsstimulator - driftsudgift

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

En dropfodsstimulator er et elektronisk hjælpemiddel.

Elektroder til dropfodsstimulator er en integreret bestanddel af hjælpemidlet, der i væsentlig grad afhjælper den nedsatte funktionsevne efter serviceloven § 112, stk. 1.

Udgifterne til elektroder til et elektronisk hjælpemiddel som en dropfodsstimulator skal dækkes af kommunen, da elektroderne er en nødvendig bestanddel af hjælpemidlets funktion.

En dropfodsstimulator anvender også batterier, som er en almindelig driftsudgift, og som ikke skal dækkes af kommunen.

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1023 af 23. september 2014 - § 112.

Bekendtgørelse:

Social- og Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 1432 af 23. december 2012 om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven § 4.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt for at afklare, om udgiften til elektroder til dropfodsstimulator er en driftsudgift ved brug af hjælpemidlet, eller om elektroderne er en del af hjælpemidlet.

2. Reglerne

Lov om social service § 112, stk. 1, fastslår, at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Det fremgår af § 4 i bekendtgørelse om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven, at der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet, fx til drift, rengøring eller vedligeholdelse. Der ydes dog hjælp til batterier til brug for hjælpemidler bevilliget efter § 112 i lov om social service, som ikke kan købes i almindelig handel, eller som ikke kan eller bør udskiftes af ansøgeren.

3. Andre principafgørelser

Gældende

Følgende principafgørelser er relevante og gælder stadig:

C-16-04: der kunne bevilges hjælp til udskiftning af batterier til et el-køretøj efter servicelovens bekendtgørelse om hjælpemidler og forbrugsgoder.

Ankestyrelsen fandt, at batterierne til el-køretøjet kunne købes i almindelig handel.

Ankestyrelsen fandt dog, at batterierne ikke kunne eller burde udskiftes af ansøgeren.

80-10: hvor almindelige batterier til et blodsuktermåleapparat ikke kunne bevilliges som en merudgift efter serviceloven.

Ankestyrelsen fandt, at det ikke var hensigten med servicelovens bestemmelse om merudgifter, at den skulle dække udgifter som en særbestemmelse havde taget stilling til ikke kunne dækkes.

Da området for betaling af batterier til et hjælpemiddel er detaljeret afgrænset i hjælpemiddelbekendtgørelsen, fandtes der ikke grundlag for at antage, at lovgiver havde tilsigtet at udvide området for bevilling, således at batterier til et blodsuktermåleapparat bevilliget som et hjælpemiddel skulle kunne dækkes efter merudgifts-reglerne.

225-11: hvor udgifter til el til opladning af hjælpemidler ikke kunne ydes som en merudgift, da der var tale om en almindelig driftsudgift.

Reglen om merudgifter kan alene anvendes i de situationer, hvor der er tale om en udgift som følge af brug af hjælpemidlet, som er helt uforholdsmæssig eller urimelig for borgeren.

I den konkrete sag fandt Ankestyrelsen, at selvom borgeren havde flere hjælpemidler, som samlet brugte el for mere end 600 kr. om året, medførte det ikke, at hans elforbrug var uforholdsmæssigt stort.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din søns sag, om hvorvidt udgiften til elektroder til dropfodsstimulator er en driftsudgift ved brug af hjælpemidlet, eller om elektroderne er en del af hjælpemidlet.

Resultatet er

- Elektroderne til dropfodsstimulatoren er en integreret del af hjælpemidlet

Det betyder, at udgifterne til elektroderne skal dækkes som en del af det elektroniske hjælpemiddel.

Vi ændrer således afgørelsen fra A Kommune.

A Kommune vil kontakte dig.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at elektroderne til en dropfodsstimulator er et integreret del af det elektroniske hjælpemiddel.

Udgifterne til udskiftning af elektroderne skal derfor dækkes af kommunen.

Vi har ved vurderingen om elektroderne lagt vægt på, at elektroderne er en integreret bestanddel af hjælpemidlet. Uden elektroderne er der ikke noget fungerende hjælpemiddel, da elektroderne er en nødvendig bestanddel af funktionen. Normalt anvendes der ca. 20 pakker elektroder pr. år.

Batterierne til dropfodsstimulatoren er en almindelig driftsudgift, som ikke dækkes af kommunen.

Bemærkninger til klagen

I klagen til Ankestyrelsen har du anført:

- 1) at elektroderne er en meget integreret del af funktionen af dropfodsstimulatoren, og udskiftning kan ikke sidestilles med drift.
- 2) Du har henvist til Zs anbefalinger. Der er i lovgivningen åbnet mulighed for at dække udgifter vedrørende ting, der ikke kan erhverves i en almindelig dagligvarebutik. Elektroderne kan kun erhverves gennem Z over en mellemhandler.
- 3) Kommunerne afgjorde spørgsmålet om dækning af omkostningerne til elektroderne forskelligt.
- 4) Omkostningen var ikke kendt fra starten.
- 5) Elektroderne kan ikke købes i fri handel, men kun gennem eksklusivt institutionssalg. Prisen er derfor ikke konkurrenceudsat.
- 6) Effekten af dropfodsstimulatoren har formentlig allerede haft en nyttig effekt på din søn, og din søn undgår formentlig operation. Du har henvist til statusrapport om din søn.

Vi bemærker, at vi har ændret kommunes afgørelse.

Vi bemærker også, at et hjælpemiddel kan bevilges med det formål, at afhjælpe den nedsatte funktions-
evne eller lette den daglige tilværelse. Et hjælpemiddel kan ikke bevilges til at forebygge eller hindre
yderligere funktionstab. Vi henviser til principafgørelse 261-09.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da kommunen traf afgørelse i sagen
- Kommunens afgørelse af 31. oktober 2013
- Klagen til Ankestyrelsen af 18. november 2013
- Kommunens genvurdering

A Kommunen gav den 31. oktober 2013 afslag på dækning af udgifter til elektroder i forbindelse med brug af dropfodsstimulator. Udgifterne var oplyst til 2.187,50 kr. for et halvt års forbrug.

Kommunen har begrundet afgørelsen med henvisning til hjælpemiddelbekendtgørelsens § 4, stk. 3, hvorefter der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger brug af hjælpemidlet, rengøring eller vedligeholdelse.

Ved bevilling af dropfodsstimulatoren i 2013 var du oplyst om herom.

Kommunen har ved genvurdering bemærket, at afgørelsen fastholdes, og elektroderen hører under udgifter, der følger af brug af hjælpemidlet. Det krævede ikke særlig ekspertise at udskifte elektroder.

Du har klaget over kommunens afgørelse.